11.1.3 4b (ואין עושין עוגיות) → 6a (את ארץ ישראל)

```
ז. וְלֹא יִשְׁפַּךְּ דָם נָקִי בְּקֶרְב אַרְצְּךְּ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיף נֹתֵן לְךְּ נַחֲלָה וְחָיָה עֻלֶיךְּ דָּמִים: דברים יט, י
ב. וְעַבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עָצֶם אָדָם וּבְנָה אָצְלוֹ צִיּוֹן עַד קבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל גִּיא הַמוֹן גּוֹג: יחזקאל לט, טו
ב. הֹא אָמַר אֲדֹנִי ה' כָּל בָּן גַכָּר עָלָר לָב וְעָרֶל בָּשֶׂר לֹא יָבוֹא אֶל מִקְדְשִׁי לְכָל בֶּן גַכָּר אֲשֶׁר בִּחוֹףְ בְּנֵיי יִמְיוֹ בְּּטִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיָה פָרוּע וְעַל שָׁפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא: ייִקרא יג, מה בּ הַבְּעֹל חֲבִשׁ וְלְפְגֵי עָוַר לֹא תָתֵּן מְכְשׁל וְיֵבָראְ מֵשְלְהָיךְ אֲנִי ה': ויקרא יט, יז
ב. לא תְקַלֵּל חֵבִשׁ וְלְפְנֵי עָוַר לֹא תָתֵּן מְכְשׁלֹ מְדֶרְיְ עַמִּי: ישִייהו מִ, יז
ב. וְחִזְּהַרְתָּה אָתָהַם אֶת הַחָקִּם וְאָת הַחֵלִּת וְלֵהְי עָבְתֹּל לְמָשְלְאָתָם וְלֹא תְשֵׁבְּל חָבִי יְשְׁרָאֵל מַשְּקְאָתָם וְלֹא יָמֲתוּ בְּטַמְאָהָם בְּעִם הְמַעְשֶׁה בְּעָבְי בְּעָר בְּתִי יְשָׁרְאֵל מְשַׁקְאָתָם וְלֹא יָמֵתוּ בְּטַמְאָהָם בְּמִלְאָה לְבְלֵי עֲשׁר בַּעְשֹׁר בְּבָילְנִי עְשָׁר בְּנְשִׁל הָבְלֵל חָבִלְּהִי עֲשׁר בָּנְשִׁר בְּבָּיִי בְּעָבֹי בְּיִבְינְנִי וְשָׁם דָּרָבְי נְעִי וְשָׁם בָּרָבְיְנִי וְשָׁם דָּרָבְי בְּיִשְׁת אֲלָהִים: תִּמְלִב בְּמִי וְשָׁם דָּרָבְי צְשְׁל הָלְבְּל בְּנִי בְשָׁר בְּנִשְׁע אֲלֹהִים: תִּהֹבֹי בְּעָב וֹלְא תְשַׁמְאוּ בְּבָשְׁע אֲלֹהִים: תִּהְלֹב בְּנִי וְשָׁם דָּרָבְי בְּעָשׁע אֱלֹהִים: תּהִלִב בְּנְנִי וְשָׁם דָּרָבְי בְּשַׁע אֱלֹהִים: תּרִבְבִי בְנִיבְי וְשָׁם דָּרָבְי בְשָׁע אֲלָהִים: מִתְּלִם בְּתִבְּע בְּלִבְי בְּבָּשֹׁע אֲלֹה בְּבַבְים בְּעִבּע בְּלָבְי בְּעָשׁוּ בְּבָשְׁע אֲלֹהִים: מִּחְלָב בְּבָּע בְּלְי בְּעִשׁוֹ בְּבְישֹׁע בְּבְּיִבְי בְּבְעֹע בְּלְבִי בְּעֹים בְּבְיבְעִי בְּשְׁע בְּבָּבְעַע בְּבָּיבְעִי בְּבְיִי בְּיִבְיבְנְי בְּבְּבְיבְי בְּבְּיב בְּבָּע בְּבְיִים בְּבְיבִי בְּבְיִי בְּיִי בְּבְיבְיבְי בְּבְישׁי בְּלְבְי בְּעָב בְּבָּע בְּבְיב בְּבְיבְי בְּבְּיב בְּבְיבְי בְּבָּע בְּבְיבְיבְי בְּבָּבְי בְּבָּב בְּבְיבְיבְ בְּבְּעִר בְּבְיבְיבְ בְּבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְ בְּבָּע בְּבְּיבְיבְּבְ
```

- I. Analysis of 3rd clause in משנה prohibition of making עוגיות for vines
  - a. Meaning: round holes around root of vine
    - i. Only: new ones are prohibited; fixing old ones is permitted
- II. Analysis of dispute between חכמים and חכמים regarding making/fixing irrigation channel
  - a. Reason: for prohibition during שמיטה
    - ii. Looks:like hoeing
    - iii. Or: prepares banksfor possibility of planting
      - 1. Split the difference1: if water is flowing after it only issue of preparation holds
        - a. Rejection: should also be concerned about hoeing in that case
      - 2. Split the difference2: if he throws the dirt afar; but even when hoeing won't do so
    - iv. Note: possible contradiction within שמיטה who allows digging to bury fertilizer during שמיטה
      - . Resolutions: "if he buried" OR fertilizer proves not for hoeing purposes
- III. Analysis of next clause fixing broken water channels and cisterns
  - a. Note: If it is normally 6 טפחים deep and is now only 1, permitted ($\frac{1}{2} \rightarrow 3$ is useless; $2 \rightarrow 12$ is too much)
    - i. Question: what about deeper than 2 up to7 תיקו
    - ii. Stories: אמוראים who allowed uprooting trees, redigging opening and removing boulders that stopped up channels (also on account of being צרכי רבים)
  - b. *Cleaning out a cistern:* if permissible, if neeed but not digging
    - i. Public: if public needs it, even digging is מותר
      - 1. Note: if public works aren't seen to, בי"ד is liable as per v1
- IV. Analysis of penultiamte clause marking graves
  - a. Allusions: to marking graves vv. 2, 4-10
    - i. applied: vv. 2, 4-independent obligation; 8-9: protection against טומאת טהרות; 5-7, 10: civic order
      - 1. tangent: status of such laws before explicated by נביא as per v3
      - 2. *v*4: also teaches that the public should become aware of the מצורע's pain
      - 3. v10: also teaches that deliberation leads to salvation
    - ii. marking: only mark areas where there's enough טומאה to generate טומאת אהל (skull, skeleton etc.)
    - iii. only: mark where there is sufficient doubt:
      - 1. branches: of a tree where only 1 of them covers the grave
      - 2. rocks: of a wall in which only 1 of them is over the grave
      - 3. field: which includes a "lost" grave
    - iv. marking: is done nearby, but not too close (protection), not too far (to allow room for טהרות)
      - 1. signal: if 1 rock is plastered טומאה is under it; if 2 rocks are plastered טומאה underneath
        - a. in between: if there is plaster connecting them- טמא underneath
          - i. but: if no plaster connecting them טהור underneath
          - ii. if: 1-3 borders of the field are marked only the borders are טמא
          - iii. but: if all 4 borders are marked –the borders are טמא and the field טמא